

UN NOU TEATRU: EXCELSIOR

INTERVIU CU ION LUCIAN

— Cum s-a născut ideea Teatrului Excelsior?

— Din discuțiile pe care le-am avut cu foștii mei colegi de la Teatrul „Ion Creangă” am constatat că ei vor să pună în continuare accentul pe repertoriul de tineret. Ca să nu mai vorbim că, așa, la cei peste 200.000 de copii ai capitalei, un singur teatru nu poate acoperi necesitățile acestora. Iată de ce i-am solicitat Ministerului Culturii posibilitatea de a face o trupă particulară de teatru pentru copii. Lui Andrei Pleșu i-a plăcut foarte mult ideea, a spus că vrea să mă ajute, mai ales pentru început, și așa s-a născut acest teatru, care este sub directa oblăduire a Ministerului Culturii. După ce am căutat în tot Bucureștiul, am găsit sala dezaletată a fostului cinematograful „Excelsior”, pe care a folosit-o la un moment dat Teatrul „Tândărică” și care ulterior s-a transformat într-un depozit de cărți vechi al Academiei. Am găsit înțelegerea cuvenită, Academia a fost de acord să ne cedeze acest spațiu, cu condiția ca și noi să le oferim un spațiu corespunzător pentru depozitarea cărților.

— Va fi nevoie, totuși, de o investiție serioasă?

— În ideea de a readuce în circuitul teatral o asemenea sală, atât Ministerul Culturii cât și Ministerul Economiei mi-au oferit sprijin material pentru reamenajarea sălii. Sperăm că în toamnă vom avea o nouă sală de teatru în București, de cea mai frumoasă și elegantă formă. Exact în piața de lângă fostul C.C., pe strada Academiei, acolo unde în timpul Revoluției din decembrie s-a tras asupra copiilor și au murit copii, copiii vor avea un teatru al lor.

— Ce ne puteți spune despre trupa acestui teatru?

— În afară de mine, ea e formată din cinci colegi de la Teatrul „Creangă” și anume Daniela Anencov, Geneveva Preda, Paula Sorescu, Victor Radovici și Vasile Mentzel. Vom avea în plus opt posturi care vor fi ocupate, prin rotație, de actori foarte tineri și absolvenți ai Institutului de Teatru. S-a angajat deja la noi Nicu Alifantis, care va gira compartimentul muzical al teatrului nostru.

— Faptul angajării presupune deja existența unei scheme de funcționare?

— Bineînțeles. Existăm ca teatru de la 1 aprilie și vă asigur că nu mi-a fost deloc frică de această dată.

— E un risc asumat.

— Un risc asumat e o victorie în per-

spectivă.

— Cu ce veți începe?

— Voi începe cu refacerea muzicalului **Mușchetarii Măgăriei Sale**, scris de mine și de Virgil Puicea, care este un paștel sub formă de fabulă împotriva monarhiei totalitariste și a cortegiului ei de „binefaceri”. De ce m-am gândit la piesa asta? Pentru că și ea, chiar dacă noi am jucat-o ca spectacol pentru copii, a fost interzisă din cauza similitudinilor cu decedatul sistem. Praghezii au jucat-o și ei cu succes, însă în forma inițială, ca un spectacol pentru adulți. Paralel, voi face spectacolul **Nu treziți un copil care visează** de Eugen Ionescu (e vorba de **Povești** de Eugen Ionescu, jucată și la teatrul „Creangă”, cu titlul **Imaginile sint imagini**) și un musical S.F., intitulat **Ta-Ga-Ta contra lui Ge-De-Lin** (Tapa-jul, Gălăgia și Tămbălăul contra Generatorului De Liniste), scris tot de mine și Virgil Puicea. Gândite inițial ca apariții de basm, personajele piesei și-au conturat acum un aspect ceva mai contemporan și actual, semănând chiar cu unii tineri de pe străzile noastre. Sigur, sint doar primele titluri pe care le avem în vedere. Am multe intenții și proiecte. Pe plan național vreau să constituim un club al prietenilor teatrului, un grup de scriitori „ai casei”, care să scrie special pentru noi. Pe plan internațional, la viitorul Congres al ASITEJ de pe 19—28 mai, de la Stockholm, vreau să fac un apel tuturor colegilor din lume pentru a ne trimite cele mai valoroase texte contemporane pentru copii. Am în proiect constituirea unui centru vizual și a altuia de lectură, tot pentru copii, holul teatrului urmînd să găzduiască și el expoziții de desen și pictură ale copiilor. Mai vreau să reactivez fostul club intitulat **Ghiocii teatrului**, care va fi un fel de cerc de inițiere a copiilor în arta teatrului, nu în sensul de a-i trans-

forma în „artiști amatori”, ci în dorința de a-i familiariza cu noțiunile elementare ale artei spectacolului.

— Aveți o foarte bogată experiență internațională. În trecut, cu Teatrul „Ion Creangă” al cărui director ați fost, ați participat la marile festivaluri teatrale internaționale de profil, iar mai apoi, rămîind același neobosit și redutabil animator de trupe, ați organizat impresionante turnee în străinătate, spectacolele dumneavoastră jucîndu-se în Statele Unite ale Americii, Canada, Cuba, Japonia. V-ați gândit și la posibilitatea creării unui festival internațional de teatru pentru copii la București, pe care să-l organizeze chiar teatrul dumneavoastră?

— Sint fericit că mi-ați pus întrebarea asta pentru că ideea acestui festival o aveam mai de mult, dar pînă acum n-am avut voie nici măcar s-o pomenesc. Cînd teatrul nostru va fi apt pentru a primi oaspeți, intenționăm să facem mai întîi citeva schimburi internaționale, unele fiind deja în curs de perfecționare, și apoi chiar microfestivaluri, să le spunem pregătitoare. Voi putea în sfîrșit, și eu să invit un Comitet executiv al ASITEJ la București, să prezint activitatea tuturor teatrelor pentru copii din țară, organizînd un ciclu de reprezentații la care să participe și teatrele „de proză” cu spectacole pentru copii.

— Cînd credeți că va bate gongul inaugural al teatrului Excelsior?

— Dacă șantierul de construcții va înțelege importanța acestei lucrări, o dată cu începerea școlilor și a stagiunii teatrale, pe 15 septembrie.

— Ce va mai face pînă atunci actorul Ion Lucian?

— Am fost invitat să particip la festivalul **Franco-phonies théatrales la Mantes-la-Jolie**. Am transformat invitația personală în participarea cu un spectacol și mă voi duce cu **Contesa** de Eugen Ionescu, în varianta nouă, cu trupa Excelsior. În continuarea acestui festival, personal sint invitat la **Château théâtre de Roquefère** cu un recital de poezie românească, clasică dar și proprie. Mă reîntorc apoi la șantier și la pregătirea deschiderii stagiunii. Concomitent, voi juca în continuare în spectacolele Teatrului de Comedie în care sint distribuit. Cam atîi pentru moment. Deși nu cred că mă voi „rezuma” la atîi. Pe 4 noiembrie implinesc 50 de ani de teatru și cred că trebuie sărbătorîți tot printr-un spectacol.

convorbire consemnată de
Vasile Hîncu

la 8 aprilie 1990